

EDUSKUNNAN VASTAUS 106/2010 vp

Hallituksen esitys laiksi kalastuslain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi kalastuslain muuttamisesta (HE 29/2010 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (MmVM 13/2010 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lausumat:

1. Eduskunta edellyttää, että kalastuslain valvontaa ja rangaistuksia koskevien

säännösten uusimisen yhteydessä lakiin lisätään pikaisesti mahdolliset saamaan-
norpan suojelusopimusten rikkomiseen
liittyvät seuraamussäännökset.

2. Eduskunta edellyttää, että suojelusopimuksia koskevien varojen siirtyessä
Metsähallitukselta Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle
huolehditaan siitä, että luonnonsuojeluun
varatut määrärahat käytetään täysimääräisesti
luonnonsuojeluun, mukaan lukien
norpansuojelu.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan kalastuslain (286/1982) 37 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 526/1996, sekä
lisätään lakiin uusi 37 a—37 c § seuraavasti:

37 a §

Valtioneuvoston asetuksella voidaan enintään viideksi vuodeksi kerrallaan kieltää tietynlaisen pyydyksen tai kalastustavan käyttäminen tietyllä vesialueella ja antaa yksityiskohtaisia säännöksiä pyydysten käyttöajoista, jos se luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla uhanalaiseksi määritellyn eläinlajin elinvoimaisena säilymiseksi ja lajin suotuisan suojelutason saavuttamiseksi alueella on tarpeen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan enintään viideksi vuodeksi kerrallaan antaa tiettyä vesialuetta koskevia yksityiskohtaisia teknisluonteisia säännöksiä pyydysten rakenteesta ja käyttötavasta, jos se 1 momentissa tarkoitetun uhanalaisen eläinlajin elinvoimaisena säilymiseksi ja lajin suotuisan suojelutason saavuttamiseksi alueella on tarpeen.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään lajista, koskee myös alalajia, rotua, kantaa ja muotoa.

37 b §

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä vesialueen omistaja tai erityisen oikeuden haltija voivat tehdä saimaannorppakannan elinvoimaisena säilymiseksi ja saimaan-
norpan suotuisan suojelutason saavuttamiseksi sopimuksen kalastuksen rajoittamisesta ja kiel-
tämisestä tietyllä vesialueella. Sopimus voidaan
tehdä enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

37 c §

Jos 37 a §:n 1 momentin nojalla säädetty kiel-
to aiheuttaa vesialueen omistajalle tai erityisen
oikeuden haltijalle merkityksellistä haittaa,
hänellä on oikeus saada siitä valtiolta täysi
korvaus. Valtiota korvausasiassa edustaa elin-
keino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen
sekä sen, joka katsoo olevansa oikeutettu kor-
vaukseen, on pyrittävä sopimukseen korvauk-
sen määrästä. Jos korvauksesta ei ole voitu
sopia, toimitusta korvauksen määrittämiseksi

voidaan hakea maanmittaustoimistolta vuoden
kuluessa hakemuksen perusteena olevan kiellon
voimaantulosta. Korvauksen määrittämiseen
sovelletaan, mitä kiinteän omaisuuden ja erityis-
ten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa
(603/1977) säädetään. Korvaukselle on makset-
tava mainitun lain 95 §:n 1 momentin mukaista
korkoa siitä päivästä, jolloin korvaukseen oikeu-
tettu on hakenut maanmittaustoimistolta mää-
rätystä korvaustoimituksesta.

Oikeutta tämän pykälän mukaiseen korvauk-
seen ei kuitenkaan ole sellaisesta haitasta, josta
haitankärsijä on oikeutettu korvaukseen jonkin
muun lain tai sopimuksen nojalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen
kalastuslain 37 §:n 3 momentin nojalla eräistä
kalastusrajoituksista Saimaalla annettu maa- ja
metsätalousministeriön asetus (223/2009) jää
edelleen voimaan.

Helsingissä 24 päivänä kesäkuuta 2010
